

Avstrija 3. del

Tako, kot sva zaključila 2. del Avstrije, sva začela 3. del. Na mejnem prehodu Gornja Radgona sva prečkala mejo in potem po AC (vinjeta od prej je še veljala) do Lietzena. Ker sva šla od doma popoldan, sva imela Lietzen za cilj prvega dne.

Bolj kot sva se bližala mestu, slabše je bilo vreme pred nama. Vse belo, bliskalo se je. V Lietzen sva pripeljala v pravi nevihti. Lilo je kot iz škafa. Ko sva parkirala na P za AD ob športni hali ([47.56495, 14.23368](#)), so začeli voziti mimo gasilci s plavimi lučmi. Očitno je v bližini zalilo hiše.

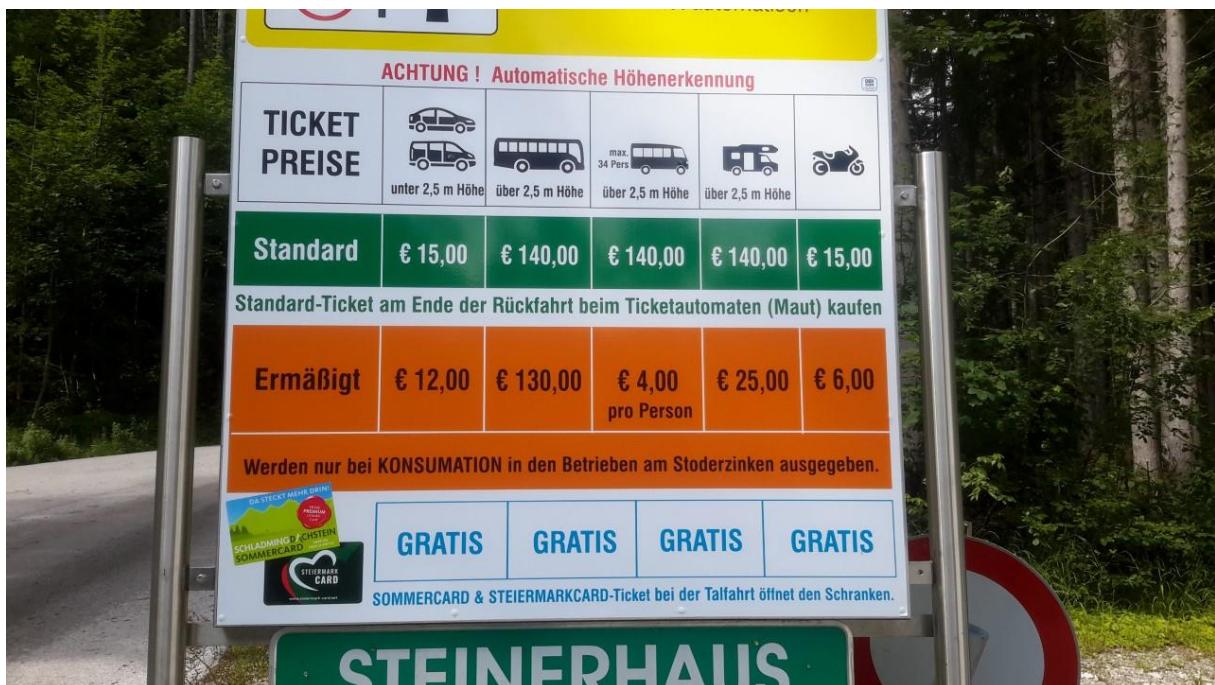
29. 7.

Spala sva odlično, nevihta je minila, jutro je sončno.

Iz Lietzen smer Purgg po cesti 320. V Grobmingu sva zavila proti Stoderzinken. Kar hitro naju je ustavila rampa, cesta je plačljiva. Na istem mestu imajo tudi adrenalinski park in cilj zip lina, zato je bilo obiskovalcev zelo veliko. In še kar so prihajali.

Kako je s cestnino?

Ko greš gor, se ti rampa odpre, nazaj grede pa na avtomatu plačaš.

Nama je bilo to preveč, obrnila sva nazaj in se ustavila v Grobmingu. Tam sva poiskala inf. pisarno in povprašala, kako je s to cestnino. Nakup kartice (spodaj na tabli) za AD ne pride v poštev, ker je ne moreš izkoristiti, stane pa nekaj čez 200 €. Če plačaš cestnino v inf. pisarni, stane 25 €. In kako je na vrhu? Se sme prespati? Na vrhu je manjše parkirišče, lahko prespite. Hvala, bova razmisnila. In potem se je gospodična začudila, »a ne bosta plačala 25 €«. Ne, mogoče kasneje.

Odpeljala sva proti Solkpass. Cesta je široka in lepo vzdrževana. V vasici St. Nikolai sva ustavila na P [47.32084, 14.04655](#), višina 1126 m. Lepo parkirišče, primerno za nočitev in lepa, majhna vasica.

Pričakovala sva, da bo na prelazu kaj več prostora za parkiranje. V tem primeru bi ostala čez noč. Pa ni. Samo ob cesti lahko ustaviš, toliko, da se razgledaš in poslikaš.

Že skoraj na koncu te ceste, v Schoder, zavijeva proti Krakaudorf in po tej cesti do Tamsweg. Lepa pokrajina, na višini 1100 m in več, hiše so polepšane z rožami, urejena dvorišča. Začelo je deževati. Ravno zato se nisva ustavila pri jezeru Prebersee.

Iz drugega dela Avstrije sva imela dolg – obisk izvira Mure. Dolgove je treba poravnati, zato sva se usmerila proti Muhr. Bilo je sredi popoldneva, zato sva šla direktno tja. Po že znani cesti skozi Muhr, Jedl, Rotgulden in po plačilu 5 € cestnine na parkirišče Moritzenalm [47.13334](#), [13.40285](#)

Branko je parkiral in kot vedno, šel pogledat okoli avtodoma. Potem pa slišim:

- Breda, guma je prazna.
- Pa je ne!!!

In res je bila. V nasprotju z mano je bil Branko popolnoma miren. Lotil se je dela. Glede na cesto, ki sva jo prevozila, je bil celo zadovoljen, da se je spraznila na parkirišču. Ko je vzel kolo dol, je našel v gumu zapičen del kamna.

Celo uro je imel dela, da je z injekcijo zamašil gumo, na avto pa je dal rezervo.

In ko je končal, se je vilo. Res, pravi čas.

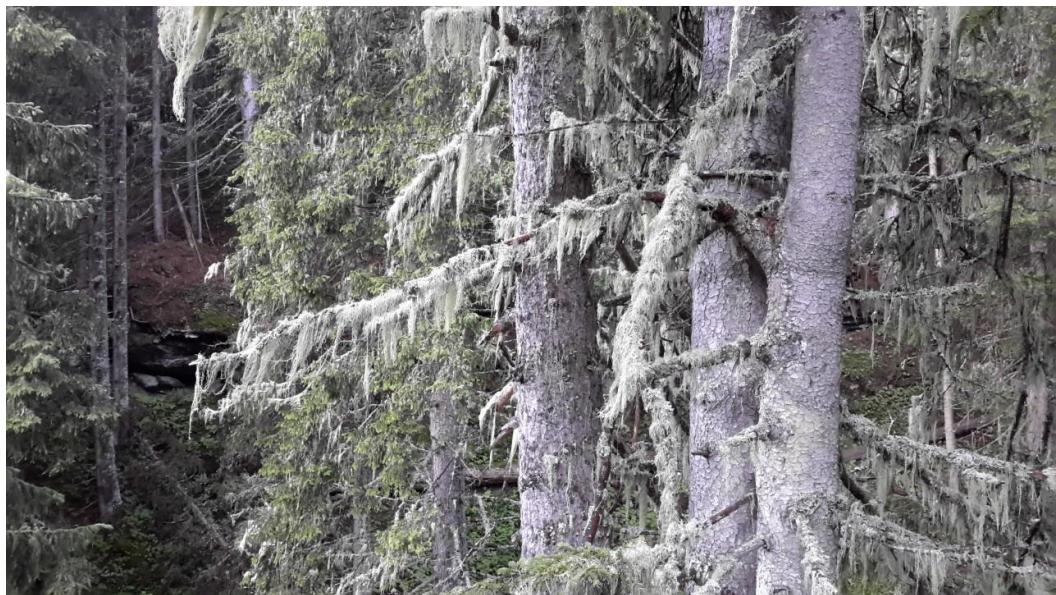
Pošteno je namočilo, ob osmih pa je že nehalo. Noč je bila prijetno hladna.

30. 7.

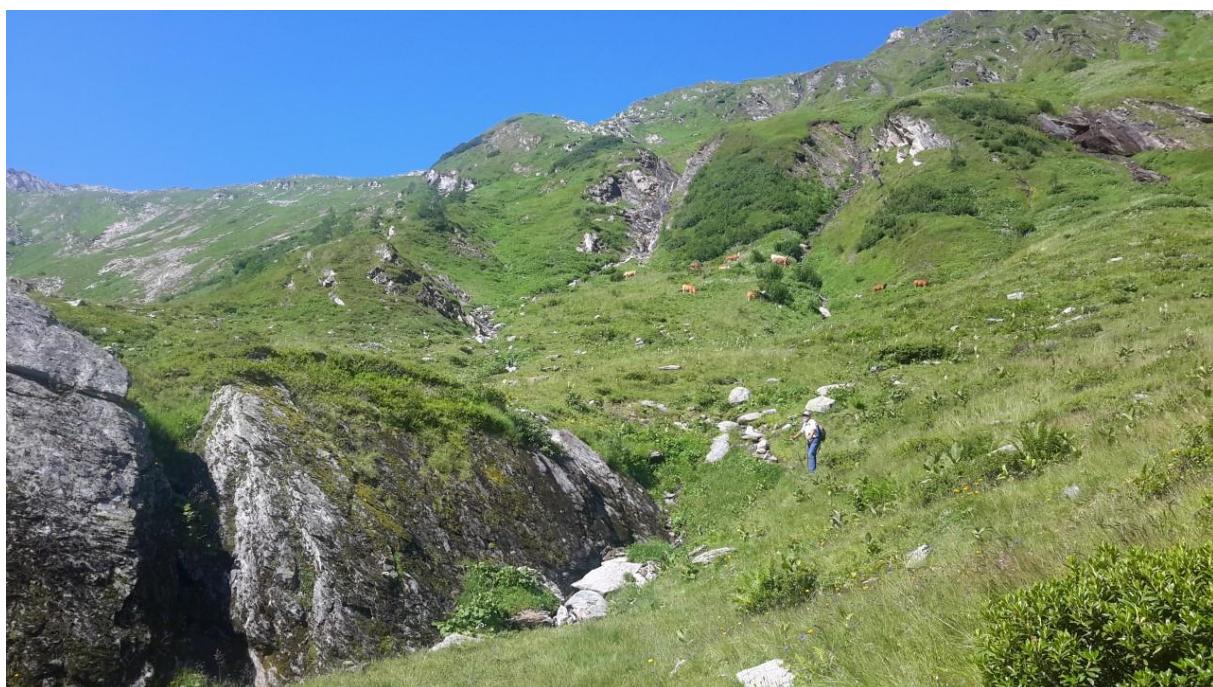
Ob šestih vstajanje, nekaj minut čez sedmo pa sva že na začetku najinega pohoda. Da končno prideva do izvira reke Mura!

Najprej sva hodila 1 uro po cesti do koče Sticklerhutte na višini 1750 m.

Nato naprej po odprttem terenu proti izviru, imenuje se Murursprung na višini 1898 m. Zaradi dežja prejšnji večer je bilo vse zelo mokro, stezo so ponekod uničile tudi krave. Planinski čevlji so obvezni in to visoki. Obema se je zgodilo, da sva se pogreznila v blato. K sreči ni šlo čez čevelj. Tudi palice so bile v veliko pomoč.

Hoja ni bila naporna. Sonce je grelo, uživala sva v pogledu na ledeniško kotanjo. Voda teče dobesedno iz vsake luknje.

Nekje na poti sva prišla do krav. Poleg pa so tudi biki. En manjši bik je hotel k nama, pa sva ga z mahanjem palic odgnala. Potem pa sva točno na poti srečala kravo v spremstvu ogromnega bika. Ne pretiravam, res je bil zelo velik. Ustrašila sva se in se obrnila. Kaj zdaj? Lahko bi prečkala reko, pa jaz nisem hotela (imam slabo izkušnjo iz februarja, kamen se je obrnil in jaz sem padla v vodo). Potem sva nekaj časa čakala, medtem pa se je krava obrnila, z njo pa bik. To sva izkoristila in hitro šla mimo.

Zaradi tega sva (kot sva spoznala kasneje) zgrešila pot do izvira. Vzpenjala sva se vedno više, potem pa nama je postalo čudno – glede na čas hoje bi morala že zdavnaj biti pri izviru. Potem pa nama je nasproti prišel planinec in ustavila sva ga.

- Izvir je približno kilometer nazaj.
- Aaaa!!!
- Lahko pa gresta naprej, še eno uro je do vrha.

Odločila sva se, da naprej ne greva. Vzela sva si odmor za malico, hodila sva že 4 ure, potem pa se začela spuščati.

Nazaj grede pa je bilo markacij skoraj na 5 m. Pri vzponu sva jih izgubila, od bika naprej, in hodila sva na slepo. Tudi zato sva zgrešila izvir. Pa še to: če bi tabla bila postavljena ob poti, je tudi ne bi mogla zgrešiti.

Kakorkoli, izvir sva našla. Za preveč narejenih korakov pa nama sploh ni bilo hudo.

Voda na izviru je bistra, da bolj ne more biti. Seveda sem jo morala poskusiti.

IZVIR

IZVIR

Nazaj grede sva se ustavila še pri koči in spila vsak en šnops. Cena je res pretirana. Za 0,2 dl plačaš 4,90 €. Sva rekla, nikoli več.

Po krajšem postanku sva se spustila v dolino. Korak je bil že utrujen, ura pa pol treh, ko sva prišla do AD.

Z velikim užitkom sva sezula čevlje, potem pa si noge umila v vodi reke Mure. Teče mimo parkirišča.

Privoščila sva si počitek, zvečer pa se odpeljala prenočit v Untenburg [47.11265, 13.74116](#).

31. 7.

Čez Katschberg sva prišla v Gmund in že na vhodu v mesto opazila znak za muzej Porsche. Šla sva pogledat.

Pot do muzeja je dobro označena, muzej je privat in lepo urejen. Prikazuje zgodovina nastanka avtomobila porsche.

P: [46.90840, 13.53136](#)

Vstopnina: 9 € / osebo

Motorje porsche je začel izdelovati Ferdinand Porsche (1875 – 1951), po rojstvu Čeh. V času vojne so izdelovali tudi vojna vozila, izdelovali pa so tudi gasilska in reševalna vozila, celo traktor. Muzej si je res vredno pogledat.

Iz Gmunda sva šla v Spittal an der Drau, nato proti Grossglockner, v kraju Avserfragnat pa sva zavila v 8 km oddaljeni Innefragant, kjer je izhodišče za Molltaler Glescher [46.97934, 13.05069](#)

Lepo sončno popoldne, proti parkirišču pa so prihajali smučarji. Ja, na ledeniku še vedno smučajo. Do tja pa prideš najprej z vzpenjačo, potem z gondolo in na koncu še s sedežnico. Pripelješ se na 3122 m.

Vzpon sva planirala za naslednji dan. Ta dan pa sva končala s »sprehodom«. V narekovajih zato, ker se je ta sprehod izkazal za resen pohod. Malo po gozdu, malo po cesti. Strmo gor.

Naslednji dan sva iz gondole videla, da sva prišla skoraj do izstopne postaje vzpenjače. Zaradi pozne ure, dan se je prevešal v večer, sva navzdol hodila malo bolj hitro kot navzgor, ko sva mimogrede nabrala še lisičke in gobana. Hodila sva dve uri in pol.

1. 8.

Pripravljena na pohod sva ob pol osmih že kupovala vozovnico. Gletscher ekspres + gondola + sedežnica = 36 € (senior ima 4 € popusta). Za kartico plačaš še 5 € kavcije.

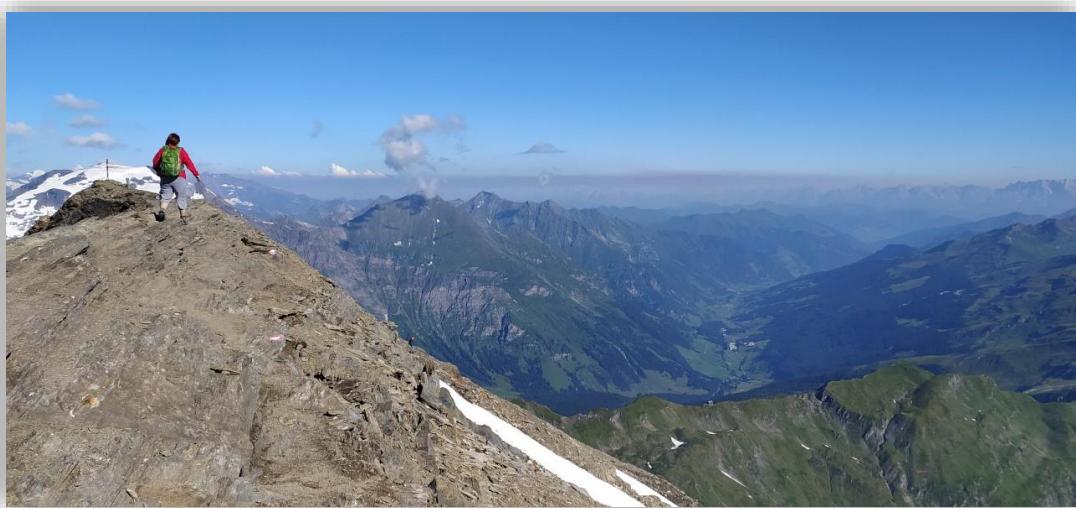
Vstop na vzpenjačo je bil obvezno z masko. Kmalu sva ugotovila, da imava družbo Slovencev. To sva izkoristila za klepet o ledeniku in ostalem. Gletscher Ekspres te pripelje na višino 2234 m, vožnja je ves čas v tunelu, vozi s hitrostjo 10 m/s, vožnja pa traja približno 9 minut. Dolžina proge je 4718 m in premaga 1012 m višinske razlike. Naenkrat lahko pelje 220 oseb. Potem sva presedla v gondolo, ta pelje na višino 2800 m. Od tam sva midva pešačila do sedežnice, smučarji so seveda odsmučali. Nebeški pogled na gore, na ledenik, na jezera.

Ko sva sestopila s sedežnice, sva zagrizla v hrib. Najprej na desno, na bližnji vrh, potem pa še na Schareck. Prava plezalna tura, s klini in zajlami. Priznam, zaradi močnega vetra me je bilo strah, Branko pa me je ves čas bodril in govoril, da kar tako te pa veter tudi ne more odpihnit.

Na vrhu sva posedla v zavetruje in uživala v gorskem svetu. Treba pa se je bilo vrniti, spet po grebenu in ob spremljavi močnega vetra. Na moje presenečenje je šlo precej lažje kot gor.

Popoldan sva se odpeljala proti Grossgloknerju. Lepo vreme, veliko prometa. Ne manjka motoristov, ki pa so vozili lepo po svoji strani ceste. Cestnina za osebni in AD je enaka, 37 €.

Seveda sva se najprej odpeljala do razgledne ploščadi na Grossglokner. Turistov je bilo veliko, obrazna maska pa obvezna. V stavbi, v kateri je garažna hiša, imajo v štirih nadstropjih razstave: stari avtomobili, motorji, planinsko rastlinstvo, življenje v planinah, ledeniki... Pogledala sva vse, tudi svizce v živo. Potem pa sva zaradi pozne ure morala naprej. Vmes sva naredila še postanek za malico, okrog sedmih pa prišla do konca te gorske ceste v Ferleiten-u. takoj zraven je Wild park. Na eni strani je gostišče, na drugi pa parkirišče in za ogrado lame.

V gostišče sem šla vprašati, če smeva prespati, dobila sem prijazen odgovor, da ni problema. Kasneje se je na istem parkirišču nabralo še kar nekaj AD. [47.16938, 12.81233](#)

2. 8.

Ponoči je spet deževalo ob spremljavi močnejšega vetra. Kaj hujšega pa ni bilo.

Po zajtrku sva se odpeljala v Kaprun. Skozi mesto naprej po cesti do konca. Ustavil naju je znak za prepoved nadaljevanja vožnje. Parkirala sva na P [47.217882, 12.726699](#) Pri znaku je parkirna hiša, ampak samo za osebna vozila. Nadaljevala sva peš, po približno 5 minutah sva prišla do koče in avtobusnega postajališča. Od tukaj naprej vozijo avtobusi. Seveda lahko greš tudi peš. Pregledala sva vse info table in se vrnila, pripravljalno se je k dežju. Na vrnitvi proti mestu je še ena gondola [47.228848, 12.726626](#) z velikim parkiriščem.

Začelo je deževati, midva pa sva bila zmenjena z mojo nečakinjo, da jo obiščeva v Leogangu. Ko sva se pripeljala na parkirišče, sva ostrmela. Vse polno. Komaj sva našla prostor, da sva lahko parkirala. Imajo precej dobro narejen bike park, za že izurjene kot za začetnike, z gorskim kolesarjenjem se ukvarjajo cele družine, vidiš tudi 4-letnika v popolni opremi. P [47.440067, 12.720127](#)

Po obisku sva se odpravila, po nekaj kilometrih je spet deževalo in ni več nehalo. Namenjena sva domov.

Vozila sva do pol osmih, ves čas v dežju, potem pa parkirala na prelazu Preiner Gscheid [47.67589, 15.72329](#).

3. 8.

Deževalo je tudi ponoči in zjutraj in še večji del poti do doma. Mejo sva prečkala (spet) v Gornji Radgoni, (spet) brez problemov.

S tem 3. delom sva zaključila potepanje po Avstriji, ampak samo za letos. Vsekakor se bova še vrnila, čaka naju še veliko gorskih poti. Priporočam tudi drugim.

Breda Krajnc in Branko Kosi

Koordinate

Lietzen	47.56495, 14.23368	P, voda
St. Nikolai	47.32084, 14.04655	P, možno prespati
Moritzenalm	47.13334, 13.40285	P, možno prespati
Untenburg	47.11265, 13.74116	P, javni WC v občinski hiši
Gmund	46.90840, 13.53136	Muzej Porsche
Molltaler Glescher	46.97934, 13.05069	P, možno prespati
Ferleiten	47.16938, 12.81233	P Wild Park, možno prespati
Kaprun	47.217882, 12.726699	Makadam P
Leogang	47.440067, 12.720127	PZA, poleti plačljiv
Preiner Gscheid	47.67589, 15.72329	P na prelazu, možno prespati